

No prejuten les tendències delictuoses dels subjectes, però són, en canvi, un element de diagnòstic revelador d'un desequilibri psíquic més o menys latent.

En conseqüència, és lògic pensar que existeix un nexa entre les reaccions antisocials dels delinqüents i els estats psicopàtics, dels quals serien aquells l'exteriorització de les formes larvades.

Existeixen tants punts de contacte entre delinqüents i psicòpates, que resulta un contrasentit admetre que un criminal és un subjecte psíquicament normal i n'es la prova la freqüència amb què es presenten episodis psicopàtics en l'ascendència o descendència dels delinqüents: la forma d'herència, homòloga o heteròloga, pot explicar determinades diferències que s'observen en relació als familiars d'uns i altres.

